

i de andre Lande. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at Brændevinsafgiften, istedetfor, som af den høitærede Minister foreslaaet, at sættes til 25 Ore pr. Pot ren Alkohol, sættes til 60 Ore pr. Pot ren Alkohol, altsaa multipliceres med 2,4. Dette vilde svare til omtrent 28 Ore pr. Pot 8 Graders Brændevin, altsaa endnu være lavere end den laveste Afgift i noget af de Lande, jeg har opregnet. Naar man forhøier Brændevinsafgiften paa denne Maade, er det en nødvendig Konsekvens deraf, at ogsaa Brændevinstolden maa forhøies, helst i samme Forhold. Naar jeg multiplicerer det Beløb, som den høitærede Finanzminister har kalkuleret at skulle indkomme af Brændevinstolden, med 2,4, faar jeg en Differenti af 490,000 Kr., hvormed altsaa det Beløb vilde blive forøget, som man kunde vente skulde indkomme af Brændevinstolden, Alt under Forudsætning af, at Forbruget af Brændevin ikke aftager, en Forudsætning, jeg naturligvis ikke tør opstille som sikker, men som jeg foreløbig vil tillade mig at gaa ud fra. Det vil endvidere være en nødvendig Konsekvens af en saadan Forhøielse af Brændevinsafgiften, at Olfakatten forhøies paa tilsvarende Maade, altsaa ved at multipliceres med 2,4, og man faar derved en Gevinst for Statskassen udover, hvad der vil indkomme efter den høitærede Finanzministers Forslag, af 840,000 Kr. Olfakatten vilde da blive 6 Ore pr. Pd. Malt eller 3 Ore pr. Pot bayerff Ol, altsaa $1\frac{1}{3}$ Ore paa det, man i daglig Tale kalder en halv Baier. Heller ikke denne Skat kan paa nogen Maade kaldes høj, men maa tværtimod siges at være meget moderat. Den svarer til omtrent 4 Kr. pr. Tønde bayerff Ol. Jeg skal erindre om, at et Udvalg i det høie Folketing for ikke ret mange Aar siden har foreslaaet en Afgift af det Dobbelte deraf, nemlig 4 Rdl. eller 8 Kr. pr. Tønde bayerff Ol, og jeg skal tillade mig at nævne, at i Norge er Afgiften over $5\frac{1}{2}$ Ore pr. Pot, i Italien $4\frac{3}{4}$, i Østerrig 4, i Rusland $3\frac{1}{4}$, i England 3 og en Brøf, i Frankrig henimod 3 Ore, saa at der ikke faaes Præcedenser fra andre Lande for, at Afgiften er ikke blot lige saa høj som den, jeg tillader mig at anbefale, men endog saa langt høiere. Af mindre Betydning i finantiel Henseende, men nødvendigt i principiel Henseende, er det, at Oltolden ogsaa bliver forhøiet i samme Forhold, hvilket vil skaffe Statskassen en Merindtægt af 12,000 Kr. Det samlede Resultat af alle disse Forhøielser vilde være en Merindtægt for Statskassen af 7,800,000 Kr. i ganske runde Tal. Nu veed jeg meget vel, at det kan indvendes, at man tør ikke paaregne saa stor en Forbrug i Fremtiden af disse forskjellige Forbrugs-gjenstande, Ol og Brændevin, dersom Afgifterne blive forhøiede paa den af mig omtalte Maade, og jeg er noget uheldig stillet, forsaavidt det ikke

vil være mig muligt at angive, i hvor høj Grad Forbruget og dermed Skattebeløbet vilde aftage. Jeg tror, at vi staa her overfor et Spørgsmaal, som Ingen ser sig istand til at løse, eller som ialtsald Ingen kan løse paa en saadan Maade, at der bliver nogen Sikkerhed for Løsningens Rigtighed. Den vil ogsaa her afhænge af et rent Jugement, og mit Skøn gaar desværre ud paa, at Forbruget af Brændevin ikke vil blive forringet i nogen væsentlig Grad. Det kan nok være, at den vil blive noget forringet, men ikke i nogen særdeles væsentlig Grad, og jeg tror, at naar jeg istedetfor efter det opstillede Regnestykke at paaregne 7,800,000 Kr. kaster 1,800,000 Kr. bort og kun paaregner 6 Millioner Kr., saa regner jeg meget liberalt imod Statskassen. Jeg tror derfor, at man tør haabe, at Statskassen vilde faae den fulde paaregnede Indtægt ogsaa paa den af mig anbefalede Maade til stor Fordel for mange Samfundsklasser. Det maa ogsaa her tages i Betragtning, at Brændevin er en Artikel, som skaffer Statskassen særdeles mange Udgifter, idet Masser af Forbrydelser mere eller mindre indirekte stamme fra Brændevin. Belægningen af vore Sindssygeanstalter, af vore Fattighuse — Alt stammer det i høj Grad fra Brændevinen, saaledes at Statskassen kan paaregne, at, dersom det lykkes ved Hjælp af en høiere Skat at indskrænke Brændevinsdrikningen, vil den faae en Mindreudgift paa andre Steder, saa at Balancen alligevel vil komme tilveie. Naar jeg nu skulde gjøre Rede for, hvorfor jeg tror ganske i Almindelighed, at disse af mig omtalte Forandringer ere at foretrække for det Forslag, som den høitærede Finanzminister har fremsat, vil jeg blot sige dette, at det forekommer mig at være ganske i Overensstemmelse med de Principer, som ere lagte til Grund for den høitærede Finanzministers Forslag, men at de i langt høiere Grad, efter en langt større Maalestok tilfredsstille disse Principer.

W. Petersen: Ligesom den ærede første Læser idag (Haffner) kan jeg begynde med at udtale, at jeg er en varm Ven af de indirekte Skatter, men mit Venstreb for disse Skatter gaar dog ikke saa vidt, at jeg skulde tro, at det var aldeles umuligt at røre ved en Skat, som dengang den i 1863 blev normeret, eller rettere et Par Aar derefter, nemlig i 1865, indbragte 12 Millioner Kroner, men som nu ere gaaede op til 20 Millioner. Det vilde i Virkeligheden være for meget at tro, at man ikke paa nogen Maade skulde kunne røre ved en saadan Skat; men deri ligger ikke, at jeg paa nogen Maade er tilbøjelig til at forlange, at der skal gjøres meget store Indrømmelser med Hensyn til Løbsafgifterne. Jeg